

Klaipėdos valtis

Sėdžiu ant jūros kranto ir žvelgiu į tolį. Mintys kartu su žuvėdrų klyksmu sklando padangėse, sielą gaubia nepaprastas ramumas, o veidą puošia šypsena. Kaip gera jausti po kojomis gimtojo krašto žemę, liesti ją rankomis ir įsivaizduoti, kas prieš mane čia sėdėjo ir žvelgė į galingąją, plačiąją jūrą.

Staiga mano mintis ir apmąstymus kaip vėjas lapus nupučia horizonte pasirodžiusi valtis. Matau joje plaukiančius du žmones: valtį irkluojantį senelį ir šalia sėdintį berniuką, greičiausiai, anūką. Stebiu, kaip juda senuko lūpos ir iš nuostabos bei susižavėjimo žiba berniuko akys. Turbūt jis dalijasi su anūku savo patirtimi, išpūdžiais, pasakoja kokią įdomią gyvenimo istoriją. O kaip norėčiau būti dabar toje valtyje ir girdėti senelio pasakojimą... Deja, man telieka galvą parėmus rankomis juos stebėti ir klausytis vis nerimstančių savo minčių.

Ir štai užmerkusi akis girdžiu žuvėdrų sparnų šnabždamą garsą, vis stiprėjantį, kol galiausiai aiškiai išgirstu: KLAIPĖDA. Atsimerkusi dar sykį pažvelgiu į valtį, kuri per tą laiką nutolo, ir dabar joje tematau sėdinčius du siluetus – išnyko senelio patirtis, išmintis ir vaiko naivus optimizmas. Staiga šauna mintis, kad Klaipėda – kaip valtis nenuspėjamoje jūroje, kuriai teko iškęsti audras, įveikti šėlstančias bangas, negandas ir siekti pagrindinio tikslo. Mūsų miestas žinomas nuo seno Europoje. Jam teko atsilaikyti prieš vokiečių ir rusų apgultį, savame krašte mūsų protėviai turėjo kovoti dėl savo ir artimųjų gerovės, laimės ir laisvės. Jauki šiluma užlieja kūną, kai pagalvoju, kad tik narsių, ryžtingų ir atsidavusių savo kraštui žmonių dėka dabar galiu laisvai sėdėti ant gimtosios žemės. Klaipėdos valtis pasiekė krantą ir jau 760 metų vis kaupdama patirtį verčia mus didžiulotis savo kraštu, jo žmonėmis.

Dabar mano veidą puošia dar platesnė šypsena, viduje jaučiu šilumą ir ramybę, valtį jau nebematau – turbūt ji jau pasiekė savo krantą. Tingiai besiridenančios bangos ir žuvėdrų tolstantis klyksmas užgožia mano mintis. „Klaipėda“, – tariau ir ant lūpų pajuntu „medaus ir kraujo skonį“.

Edita Simutytė, IVb kl. (novelė)

Roberta Kluonytė (nuotrauka)

Klaipėdos Baltijos gimnazija, IVb kl.

Mokytoja Birutė Drukteinienė

